

Išdraskyto lizdo vaikai

Jau ne vieną dešimtmetį Julius Diliūnas darbuojasi Jonavos dujų ūkyje. Tėvo darbštumą ir pareigingumą paveldėjo dešimtokė dukra Danutė, sūnus Paulius pasekė senelio pėdomis - tapo Lietuvos kariuomenės savanoriu. Į Šaulių sąjungą jis įstojo 1989 metais, sunkių išbandymų metais - 1991-aisiais - saugojo Lietuvos parlamentą. Šiandien Paulius Diliūnas - jau kuopos vadas.

Nelengvas buvo Diliūnų gyvenimas. Jono Diliūno šeima, gyvendama Ukmergės apskrityje, Deltuvos apylinkėse, turėjo 25 ha žemės, tad teko sunkiai dirbti, kad galėtų išleisti į mokslą vaikus. Augo penkios atžalos - Viktoras, Jonas, Alfredas, Julius ir Jadvyga.

Baigiantis Antrajam pasauliniam karui vyriausias sūnus Viktoras atsisakė tarnauti sovietų armijoje ir pasitraukė pas partizanus - į Liepsnos būrį. Viktoras Diliūnas-Vanagas čia išbuvo net dešimt metų. Jadvyga Diliūnaitė pasekė brolio pėdomis ir tapo partizanų ryšininke. Tačiau netrukus buvo įskūsta ir teko atsisėsti į Ukmergės kalėjimą. Po ilgai trukusių tardymų ir kankinimų perkelti iš vieno kalėjimo į kitą 1947 metais išvežta į Magadaną. Buvo nuteista 10 metų kalėti. Magadano miškuose ji dirbo aštuonerius metus.

Šeimos galva Jonas Diliūnas buvo apkaltintas nelojalumu sovietų valdžiai ir 1946 m. išvežtas į Chabarovsko kalėjimą, o 1948 metais Lietuvą paliko Jonas ir Julius. Juos nugabeno į Igarką. Juliui tadaėjo šešti metukai. Dar ir šiandien jis prisimena liūdną motinos veidą, badą, skurdą ir kitas tremties detales. Po ketverių tremties metų Diliūnų šeima susitiko Ačinske. Čia Julius baigė devynias klases, vėliau išmoko vairuoti sunkvežimį ir pradėjo dirbti statybose.

Prabėgo daugiau kaip 50 metų. Dabar šeimyninių švenčių metu kartu susirenka Jadvyga, Julius ir Jonas Diliūnai su šeimomis. Niekada jų neaplenkia tremties prisiminimai, apie kurią jų vaikai ir vaikaičiai žino jau tik iš pasakojimų.

Alfonsas ZUBRECKAS

Jonava